

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΩΝ

Οί ΙΧ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες τοῦ Ἀμστερταμ καὶ Ἀύγουστον τοῦ 1928 εὐρίσκοντο εἰς τὸ τέρμα τους καὶ εἶχον δείξει διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι οἱ ἀθληταὶ τῶν Βαλκανίων ἦτο ἀδύνατον ν' ἀντιπαραταχθῶσι πρὸς τοὺς συναδέλφους των τῶν μεγάλων καὶ προηγμένων εἰς τὸν ἀθλητισμὸν κρατῶν. Ἡ πικρία τῶν ἀθλητῶν αὐτῶν καὶ ἡ ἀπογοήτευσίς των ἦτο προφανής.

Ἡ ἑλληνικὴ τότε ἀποστολὴ διὰ τοῦ ὑπογράφοντος τὸ παρόν, ἀρχηγοῦ αὐτῆς, συνεκάλεσε εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν τοὺς εὐρισκομένους εἰς Ἀμστερταμ ἀντιπροσώπους τοῦ Βαλκανικοῦ Ἀθλητισμοῦ καὶ ὡς ἦτο ἐξουσιοδοτημένη καὶ ὑπὸ τοῦ ΣΕΓΑΣ, ἔρριψε τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως ἐνὸς μονίμου ἀγωνιστικοῦ θεσμοῦ μεταξὺ τῶν Βαλκανίων, ὅστις θὰ ἔδιδε τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς ἀθλητάς των ν' ἀγωνισθῶσι μὲ ἀντιπάλους τῆς αὐτῆς περιπυ κλάσεως καὶ νὰ δοκιμάσῃσι τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς νίκης, ἀλλὰ ἰδίως τῆς ἐγγενοῦς ἀμίλλης, ἣτις ὑπῆρξε παντοῦ καὶ πάντοτε τὸ κατ' ἐξοχὴν κίνητρον τῆς ἀθλητικῆς προόδου.

Ἡ ἰδέα ἐγένετο ἀμέσως καὶ ἐνθουσιωδῶς δεκτὴ κατ' ἀρχήν, ἀλλὰ ἐν τῇ συζητήσῃ τῶν λεπτομερειῶν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Βαλκανίων ἐφάνη ὅτι δὲν ἦσαν προπαρασκευασμένοι διὰ τὴν ἄμεσον πραγματοποίησιν τῆς. Ἴσως δὲ ἡ πρότασις τῆς ἰδρύσεως τῶν Βαλκανικῶν Ἀγῶνων θὰ ἀπέληγεν εἰς ματαιώσιν, ὅπως εἶχε ματαιωθῆ ἢ πρὸ ἔτους παραπλησίᾳ προσπάθεια, περιορισμένης ὅμως ἀκτίνας, τῶν Ὀμοσπονδιῶν Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας, ἂν ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία δὲν ἐπέμεινε καὶ δὲν ἀπεδέχετο τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τὸ ἐπόμενον ἔτος τελεσθῶσι δοκιμαστικῶς ἐν Ἀθήναις οἱ πρῶτοι Βαλκανικοὶ ἀγῶνες ὑπὸ τοῦ ΣΕΓΑΣ, τούτου ἀναλαμβάνοντος καὶ πάσας τὰς δαπάνας οὐ μόνον τῆς ὀργανώσεως ἀλλὰ καὶ τῆς μετακινήσεως καὶ τῆς ξενίας τῶν ἀθλητῶν, οἱ ὅποιοι θὰ μετεῖχον τῶν ἀγῶνων. Τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐτήρησε καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν ὁ ΣΕΓΑΣ καὶ μετὰ συντόνους προσπάθειας καὶ ὑλικὰς θυσίας, οὐ τὰς τυχοῦσας, ἐπέτυχε νὰ ὀργανώσῃ ἀμέσως κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος τοὺς πρῶτους Βαλκανικοὺς ἀγῶνας ἐν Ἀθήναις, οἱ ὅποιοι λόγῳ τοῦ δοκιμαστικοῦ των χαρακτῆρος ἐθεωρήθησαν καὶ ἀπεκλήθησαν μετὰ ταῦτα Προβαλκανικοί.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι εἰς οὓς μετέσχον οἱ Βούλγαροι, Γιουγκοσλαῦοι, Γουμάνοι καὶ Ἑλληνες ἀθληταί, τελεσθέντες κατὰ τὴν 22, 28 καὶ 29ην Σεβρίου 1929 εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον, το ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν ἔβλεπε καὶ ἐπευφήμει παρελάνουσαν ἠνωμένην τὴν Βαλκανικὴν νεότητα, ἐσημείωσαν τοιαύτην ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐπιτυχίαν, ὥστε οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν συμμετασχουσῶν Βαλκανικῶν Ὀμοσπονδιῶν, συνῆλθον ἀμέσως εἰς κοινήν σύσκεψιν καὶ ἀπεφάσισαν τὴν διοριστικὴν ἴδρυσιν τῶν Βαλκανικῶν Ἀγῶνων ὑπογράφαντες τὸ ἀπὸ 27ης Σεπτεμβρίου 1929 ἰδρυτικὸν πρακτικὸν καθ' ὃ «οἱ Βαλκανικοὶ Ἀγῶνες ἀποτελοῦντες μόνιμον ἀγωνιστικὸν θεσμὸν μεταξὺ τῶν Βαλκανίων θὰ τελῶνται ὑποχρεωτικῶς κατ' ἔτος καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ προσηχοῦς ἔτους 1930 ἐκ περικοπῆς εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Βαλκανικῶν Χωρῶν, αἱ ὁμοσπονδίαὶ τῶν ὁποίων ὑποχρεοῦνται νὰ μετέχουν τῶν Ἀγῶνων καὶ νὰ ἀποστέλλωσι εἰς τούτους ὁμάδα ἀριθμοῦσαν τοῦλάχιστον εἴκοσιν ἀθλητάς».

Ἡ ἰδέα οὕτω τὴν ὁποίαν πρὸ ἔτους ἔροριπεν ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ Ἀμστερνταμ ἐλάμβανε σάρκα καὶ ὄσπ' καὶ οἱ Βαλκανικοὶ Ἀγῶνες στεροῦς πλέον εἶχον θεμελιωθῆ.

Ἡ Ἑλλὰς ὁμως δὲν ἠρκέσθη μόνον νὰ δώσῃ ἐν δεῖγμα ἀριτίας ὀργανώσεως ἀγῶνων εἰς οὓς διὰ πρώτην φορὰν μετεῖχον τέσσαρα Βαλκανικὰ Κράτη ἀλλ' ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν συνέχισιν τῶν Ἀγῶνων τούτων, ἀνέλαβε καὶ ἑτέραν ὑποχρέωσιν ἢ ὁποία εἰς τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀνωτέρου ἰδρυτικῶν πρακτικῶν διατυποῦται ὡς ἑξῆς «Δεδομένης τῆς ἀδυναμίας τῶν Βαλκανικῶν Ὀμοσπονδιῶν ὅπως ὀργανώσωσι κατὰ τὰ πρῶτα τέσσαρα ἔτη παρομοίους ἀγῶνας παρακαλοῦσιν αὐταὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀποδέχεται ὅπως κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ὀργανώσῃ αὐτὴ τοὺς Βαλκανικοὺς Ἀγῶνας ἐν Ἀθήναις ἐπιφυλασσομένη ὅπως ἐκχωρήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς τοῦτο εἰς οἰανδήποτε ἐκ τῶν ὑπογραφοσῶν ὁμοσπονδιῶν, ἢ θελε τὸ ζητήσῃ διὰ σχετικῆς αἰτήσεως τῆς ὑποβλομένης πάντοτε εἰς τὸ ἐτήσιον Βαλκανικὸν Συνέδριον».

Τὴν τόσον τιμητικὴν ἐντολὴν ἡ Ἑλλὰς ἐξεπλήρωσε πιστῶς καθ' ὅλην τὴν ἐπακολουθήσασαν μέχρι τοῦ 1934 τετραετίαν καὶ οὕτω ἐπέβαλε τὸν θεσμὸν τῶν Βαλκανικῶν Ἀγῶνων εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ διεθνoῦς ἀθλητικοῦ κόσμου.

Κατὰ τὸ 1934 πρώτη ἡ Γιουγκοσλαβία ἀποδέχεται τὸ βᾶρος καὶ τὴν εὐθύνην τῆς τελέσεως Βαλκανικῶν Ἀγῶνων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπὶ τετραετίαν τόσον ἐπιτυχῆς ὀργάνωσις ἐν Ἀθήναις ἐδημιούργει οὐχὶ μικρὰς ὑποχρεώσεις δι' αὐτήν. Ἡ ἐπιτυχία ἐντούτοις τῶν Ἑ Βαλκανικῶν Ἀγῶνων, τελεσθέντων εἰς Ζάγκρεμπ κατ' Αὐγουστον τοῦ 1934, ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος, καὶ ἐχρησίμευσε ἀσφαλῶς ὡς μία ἐνθαρρυντικὴ ἀπαρχὴ τῆς τελέσεως τῶν Βαλκανικῶν Ἀγῶνων καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις ἄλλωστε ἦτο καὶ ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τῶν Ἀγῶνων τούτων.